

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2025, č. j.: MV-22857-4/SO-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2025, č. j.: MV-22857-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 1. 2025, č. j.: OAM-19849-15/ZR-2023, kterým bylo podle ust. § 77 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“),

Shodu s prvopisem potvrzuje R. T.

žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky a jímž mu byla stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě nezpochybnil odsouzení k výkonu trestu odnětí svobody na území X. a aktuální výkon trestu vyhoštění, nicméně zrušení pobytového oprávnění je možné jen, je-li tento postup přiměřený osobnímu a rodinnému životu žalobce. Pokud se žalobce v rámci X., měl již během výkonu trestu odnětí svobody dostatek času na vlastní sebereflexi. Žalovaná neposoudila společenskou nebezpečnost žalobcova jednání, nehodnotila celkovou dobu jeho pobytu v České republice, absenci vazeb k domovskému státu a jeho bezúhonnost v rámci pobytu v České republice. Na území žijí X., která na něm postupně začíná být závislá. Žalovaná bagatelizovala vztah žalobce s družkou, jestliže spolu nesdílí společnou domácnost. V souvislosti s pochybením spáchaným na území X. musí být přihlíženo i k nízkému věku žalobce. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, neboť se žalobní body neodlišují od námitek uplatněných v odvolání. Trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, neshledala potřebu jeho změny. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že usnesením Celostátního ředitelství cizinecké policie, Regionálního ředitelství pro X., Oddělení cizinecké policie, ze dne 7. 3. 2023, č. j.: 106-7-3291/7/2023-Ké, bylo žalobci uloženo, aby do 24:00 hodin dne 17. 3. 2023 opustil území X., neboť byl rozsudkem Okresního soudu v X. ze dne 27. 6. 2022, č. j.: B.94/2022/ 18, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání X. a k trestu vyhoštění z území X. na dobu X.
- Dne 27. 12. 2023 žalobce převzal oznámení o zahájení správního řízení, č. j.: OAM-19849-3/ZR-2023, z důvodu dle ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c.
- Během výsledku konaného dne 25. 3. 2024, z něhož byl vyhotoven protokol, č. j.: OAM-19849-11/ZR-2023, žalobce mj. uvedl, že se zdravotně cítí v pořádku, je svobodný, bydlí s X., děti nemá, pracuje jako X., platí nájem, na území České republiky přicestoval v roce X., ve vlasti mu nic nehrozí, ale nemá se kam vrátit, neboť všichni jeho příbuzní žijí v České republice, ve vlasti nikdy stíhán nebyl, X., žalobce se přitom nechtěl dopustit protiprávního jednání; je zdravý, přítelkyně je též zdravá, znají se X., zatím spolu nebydlí, ale plánují to.
- Ze svědeckého výsledku žalobcovy přítelkyně ze dne 25. 3. 2024, č. j.: OAM-19849-12/ZR-2023, bylo zjištěno, že X., je svobodná, žalobce je její přítel, X., svědkyně bydlí X., finanční prostředky má ve spojení se sociálními dávkami dostatečné, nikdo jí finančně nevypomáhá, s žalobcem se zná asi X., jejich vztah trvá od X., společnou domácnost nesdílejí, žalobce ve věznici navštívit nebyla, je zdravá.
- Dne 13. 1. 2025 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, č. j.: OAM-19849-15/ZR-2023, kterým bylo podle ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky, současně mu byla stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území od právní moci rozhodnutí. Jak je uvedeno v odůvodnění, jiný členský stát Evropské unie rozhodl o vyhoštění žalobce ze svého území z důvodu odsouzení k trestu odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku. Zrušení platnosti povolení k trvalému

pobytu nestaví nepřekonatelnou překážku mezi žalobce a Českou republiku. Žalobci je pouze zrušeno nejvyšší pobytové oprávnění a není mu vysloven zákaz pobytu. Při vycestování má žalobce možnost udržovat kontakt s X. a dalšími členy rodiny za použití moderních komunikačních technologií. Vztah žalobce s přítelkyní podle prvostupňového orgánu nedosahuje pevnosti a intenzity trvalého partnerského vztahu.

9. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, jehož námitky se překrývají s žalobními body.
10. Dne 11. 3. 2025 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítla. Žalovaná uvedla, že žalobce byl zaveden do Schengenského informačního systému jako nežádoucí osoba, a to až do X. V ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. se nevyžaduje, aby správní orgán posoudil závažnost protiprávního jednání. Jde-li o zásah do soukromého a rodinného života, žalobce nereagoval na výzvu k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí a případně k jejich doplnění.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Podle ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. *ministerstvo platnost poovolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže jiný členský stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*
14. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem odůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, jež odpovídá judikатурním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.
15. Posouzení žalobcova případu podle ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. bylo důvodné. Žalobci bylo X. orgány uloženo vyhoštění na dobu X. kvůli odsouzení k trestu odnětí svobody v trvání X. Žalobce své odsouzení k trestu odnětí svobody ani k vyhoštění z území X. nikterak nevyvracel. Pokud však namítal, že měla být posouzena míra závažnosti jeho jednání, potom soud ve shodě s žalovanou konstatuje, že se jí v ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. taková povinnost nestanovuje. Ostatně ani není přípustné, aby orgány členského státu Evropské unie posuzovaly rozhodnutí orgánů veřejné moci jiného členského státu. Rovněž spáchání trestné činnosti v X. v nízkém věku žalobce ani žalobcova trestněprávní

zachovalost na území České republiky nepředstavují faktory, pro něž by se k odsouzení rozsudkem Okresního soudu v X. nemělo přihlížet.

16. Pokud jde o posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, také v tomto případě lze napadené rozhodnutí považovat za přezkoumatelné. Z jeho odůvodnění lze zjistit, proč prvostupňový orgán a žalovaná nepřiměřenost zamítavého rozhodnutí neshledaly a k jakým skutečnostem při tom přihlédly. V souvislosti s přezkoumáváním podle ust. § 174a odst. 1 z.p.c. platí přímá úměra: čím intenzivnější je zásah do soukromého a rodinného života, tím vyšší musí být intenzita narušení veřejného pořádku a tomu odpovídající veřejný zájem na vycestování cizince (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j.: 2 Azs 147/2016-30, bod 16, nebo ze dne 12. 1. 2017, č. j.: 10 Azs 312/2016-59, bod 31).
17. Žalobce nesdělil žádné významné skutečnosti, které by odůvodňovaly úvahu o nepřiměřenosti zásahu do jeho soukromého a rodinného života. X. nevyživuje (vedl jen placení nájmu), neposkytuje jim osobní péči tak, že by na něm byli existenčně závislí. Rovněž družka, s níž žalobce nesdílí společnou domácnost, na žalobci není závislá. Samotná existence příbuzných či blízkých osob žijících v České republice stejně jako výkon pracovní činnosti nenavozuje nepřiměřenost vydaného rozhodnutí. Správní orgány přitom přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života vyhodnotily dostatečně. Tvrdí-li žalobce naplnění skutkové podstaty ust. § 77 odst. 2 písm. g) z.p.c. v nízké intenzitě, je třeba uvést, že jeho soukromé a rodinné poměry nejsou natolik významné, aby bylo zrušení trvalého pobytu nepřiměřeným, byť při existenci daných okolností.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce